

ние сме навред

Ние сме малка тълпа.

Но ние сме навред.

Ние избрездихме хиляди километри по блатата и горите и говорихме на живущите в хижите.

Ние им разказвахме много чудеса за параходите и насипите.

О, как бяха доволни те!

На прощаване ние им направихме идоли,

Такива, каквито те ни искаха.

Но в очите ние забихме рубини, а главите на идолите изправихме.

Идолите гледаха далече през блатистите гори.

Туземците обезумяха.

По блатата и мочурите звъннаха нови песни.

„Трябва по-скоро да дигнем нашите идоли! Да тръгнем да дириим планини за нашите богове“, — запяха живущите из хижите.

Ето, вижте: те идат от запад към изток, към голямата планина. Те вярват, че ще намерят тези планини. Те ще се изкачат на висините и ще възцарят там своите богове.

Ние скоро избягахме от тях и не им казахме, че от източните планини се вижда океана и новия свят.

